

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK.

A magyar királyi Ferencz József-tudományegyetem tanácsa által néhai dr. gróf Klebelsberg Kunó elhunytának évfordulója alkalmából tartott ünnepélyes közgyűlésen elmondott két beszéd. Szeged, 1933. 8^o 22 l. — Kováts Ferenc beszédéből: „Többet veszítettünk benne, mint a magyar kultúrügynek Eötvös és Trefort óta legnagyobb és leghűségesebb sáfárját, mint a magyar szellemi megújulás fáradhatatlan apostolát, mint a magyar kultúrfölnyire való törekvésnek fanatikus előharcosát, de többet is, mint a szegedi polgárság lankadatlan támogatóját, mint a szegedi kultúrintézmények megteremtőjét és továbbfejlesztőjét, mint Szeged szellemi és anyagi kultúrigényeinek soha nem pihenő előmozdítóját.“

Mályi Ferenc: *Csokonai Dorottyája és Tassoni Secchia rapitája*. Szeged, 1933, 8^o 6 l.

Szalay József: *A magyar kard és a magyar lant*. Budapest, 1932, 8^o 20 l.
Veress Elemér: *Hány érzékszervünk van?* Különnyomat a Széphalom 1932. évf.-ből. 8^o 40 l. — Rektori székfoglaló.

Jakob Bleyer: *Goethe in Ungarn*. Weimar, 1932, 8^o 20 l. — A füzet végén bibliografiával.

Josef Trostler: *Goethe und die neurere ungarische Literatur*. Budapest, 1932, 8^o 20 l. — Ady, Babits, Tóth Árpád, Vargha Gyula Goethe-vonatkozásairól.

Europa. Revista mensual internacional. Barcelona, 1933, 1. sz. — Magyarországi képek, Ady-versek, Szomorj-novella, kritika Beck Fülöpről. Az új katalán folyóiratot Brachfeld Olivér szerkeszti.

Radnóti Miklós: *Újmódi pásztorok éneke*. Fialat Magyarország kiadása, Budapest, 1931, 8^o 49 l.

Széki Tibor: *A konstitúció jelentősége az organikus chemiában*. Rektori székfoglaló beszéd. Szeged, 1933, 8^o 27 l.

Merényi Oszkár: *A magyar klasszicizmus szelleme*. Kaposvár, 1933, a Berzsényi-Társaság kiadása, 8^o 32 l.

Gerhauser Albert: *A rangjavesztett zseni*. (Az Ember Tragédiája alap- eszméje.) Különlenyomat a Széphalom 1933. évf.-ből. 8^o 4 l.

Irodalomtörténet, 1933, 2. füz. — Waldapfel Imre tanulmányából (Humanizmus és nemzeti irodalom): „A magyarországi latin irodalom jóformán még leltározva sincs... Ezen a ponton is súlyosan érzett hiányt pótol Pintér Jenő, mikor nagyarányú rendszerezésében a latinnyelvű anyagnak is helyet juttat.“

Radnóti Miklós: *Pogány köszöntő*. Versek. A Kortárs kiadása, Budapest, 1930, 8^o 48 l.

Magyar Minerva. Bratislava-Pozsony, 1933. okt. 15.

Az orvosok továbbképzése. Grósz Emil, Johan Béla, Szily Kálmán és Scholtz Kornél beszédei. Budapest, 1933, 8^o 16 l.

Olay Ferenc: *Magyarország a külföldi tankönyvekben*. Budapest, 1933, 8^o 200 l. — A függelék bibliografiáját közli a szerző hasonló tárgyú 60 dolgozatának.

Dr. Czakó István: *A trianoni „békekötés“ felelőssége*. Második kiadás. Budapest, 1933, 12^o 53 l. — A Magyar Jogászegylet nemzetközi jogi szakosztályában a trianoni békeszerződés revíziójának jogi kérdéseiről tartott előadás.

Tisbi Illés versei: *Sötét percek éneke*. Budapest, 1932, 8^o 63 l. — Szabad-versek, az iskola minden hibájával és enyével. Új benne a zsidó motívumok őszintesége.

A Gyermekek. Weszely Ödön közreműködésével szerkeszti Cser János. Budapest, 1933, 7. sz.

Artur Kutschner: *Die Elemente des Theaters*. Düsseldorf, 1932, 8^o 173 l. — A „Grundriss der Theaterwissenschaft“ első füzte.

Turóczi-Trostler József: *Magyar Cartesiánusok*. Budapest, 1933, 8^o 51 l. — Az úttörő tanulmány hősei: Apáti Miklós, Teutsch András, Kölesvári Sámuel, Apáczai Cesere János, Szepsi Csombor, Bethlen Miklós stb.

Sulica Szilárd dr.: *Román nyelv és használata a kereskedelemben*. Budapest, é. n. 8^o 2 l.

Szobakönyhák. Szőnyi Magda versei. Evolutio-kiadás. H. n., é. n. Címlapot rajzolta S. Szőnyi Lajos. 8^o 38 l. — Kissé elkésett versek, a címlappal együtt, amely expressziója akar lenni a kötet ciklusainak: Munka, Szobakönyhák, Csálád, Szerelem, Gyermekek. Utóbbi fogalmak nem a biedermeier édeskés-moralis-

szentimentális világát jelzik, hanem a külvárosi naturalizmust, de egyébként a szerzőnő igazi lénye sokkal szimpatikusabb ennél. A 32. lap verse: Reggel, hogy a barátom elment, — széjjeldobtam az ágyunk párnáit, — frissen vizet hoztam — és kinyitottam az ablakot, — fénylő ködök usztak a szemembe, — társaimra gondoltam és arra, — hogy szokott görnyedtségre — hajlik most a hátuk. — Gyermekem lesz, kiáltottam — s kinyújtottam a karom — magasra és messze, — mert éreztem, hogy ez az öröm.“

Keleti Márton: *Az ucca emberei*. Budapest, 1933. 8^o 117 l. — Regény.

Dr. Trócsányi Zoltán: *A nyenyere Magyarországon*. Budapest, 1933. szerző kiadása. 8^o 16 l. — „A nyenyere, amelyet a régi nyelv tekerőlant néven ismer. Szentesen kívül Csongrád, Kiskunfélegyháza határában, Kiskunlacházán és Peregén ismeretes.“

Lux Gyula: Modern nyelvtanítás. Az előszót írta: dr. Koszó János. Budapest, é. n., 8^o 174 l.

Egyetemes Philologiai Közlöny, 1933. 2. f. — Két lap Hornyánszky Gyuláról. (Ennél többet érdemelne a „hatalmas látóköri“ és a „megalapozó munkásság“ — és hisszük is, hogy a Philologiai Társaság méltó formában fog áldozni Hornyánszky Gyula emlékének.

Berczeli A. Károly: *A lángész*. Mitosz. Prometheus-kiadás. Szeged.

Berczeli A. Károly: *Fegyencek*. 3 egyfölvonásos. Prometheus-kiadás, Szeged, 1932. 8^o 76 l.

Irk Albert: *Az individualizmus és kollektivizmus gondolkörre a büntetőjogban*. Pécs, 1933. 8^o 28 l. — A 28. lapon: „Miként találja meg a törvényhozó a helyes utat az egyéni érdek és a közérdek, az egyéni szabadság és a közösség megfelelő büntetőjogi védelmére akként, hogy az egyént ne eméssze föl a közösség s hogy az állam kollektív személyét ne atomizálja az egyes személye: a ma gyakorlati politikájának egyik legjobban előtérbenyomuló, megoldást-követelő kérdései közé tartozik.“

Mait Metsanurk: *Beront az élet*. Novellák. Kner Izidor kiadása, Gyoma, 1933. 8^o 156 l.

Friedebert Tuglas: *Végzet*. Három novella. Kner Izidor kiadása, Gyoma, 1933. 8^o 141 l. — Virányi Elemér utószavával.

Kérészy Zoltán: *Hübéri eszmék és magyar jogfejlődés*. Észrevételek Eckhardt-Ferencnek „Jog- és alkotmánytörténet“ című dolgozatára. Budapest, 1931. 8^o 64 l.

Mollináry Gizella: *A kocsihajtó*. (A címlapot Gebauer Ernő rajzolta.) Budapest, a szerző kiadása, 1934. 8^o 161 l. — Nem csoda, hogy kiadó nem vállalkozott ezeknek a sivár és egyhangú verseknek a publikálására. Valóban egy „meddő asszonyélet“ tükröi, amint a szerző mondja, de minden tehetség nélkül. Mi szükség mindezek után odatenni a versek alá, hogy Pakson, Kömlődön, a Gellérthegyen, vagy a Szépművészeti Múzeumba keletkeztek? Csak Goethe és Petőfi mértékével fontos a pillanat helye. . . Z. b.

Váradj István: *Meztelen lelkem*. Versek, 1932 (Újpest). 12^o 63 l. — A 18. lapon: „Úgy loholok hozzád, mint friss patakhoz a szomjas vándor.“ Ilyen régi patakvizekből új költészet nem iható. . .

Eduard Wilde: *A hegyfalvi tejesember*. Regény. Kner Izidor kiadása, Gyoma, 1933. 8^o 227 l.

A. H. Tammsaare: *Az erdőárki gazda*. Regény. Kner Izidor kiadása, Gyoma, 1933. 8^o 214 l. — A Csekéy István szerkesztésében megjelenő észsorozat egyik publikációja.

Protestáns Tanügyi Szemle, 1934 márc. — A 94. lapról, dr. Losonczi Zoltán cikkéből: „Múlnak az évek, változnak az idők. Új gondolatok törnek utat, új eszmék lépnek a régiek helyébe. De az évszázadok kódén keresztül is fel-feltűnedezik a wittenbergi reformátor hatalmas történelmi alakja. Látnuk, amint évszázados hagyományokkal szembeszállva nagy lelki vívódások közt keresi az igazságot; majd nem törődve a fenyegető veszedelemmel, kitart meggyőződése mellett, mivel így parancsolja ezt lelkiismerete. Mellette feltűnik hűséges munkatársa, aki kora egész tudományát magába fogadva a hit ereje mellé küzdő fegyver gyanánt odaállítja az igaz tudást mintegy saját példájával hirdetve, hogy istenfélelem és tudományos kutatás nem zárják ki egymást. Majd látjuk, hogy e nagy szellemek nyomán fellepő történelmi erők hogyan hatják át az egész gondolkodást, művelődést, tudományt, irodalmat, iskolát, hullámaikkal átjárva hazánk szinte